

Erezia o sută plus

Costel Zăgan

De-o sută de ani mă nasc întruna
Pe Câmpia Română
Pe crestele Munților Carpați
Marea Neagră îmi ștampilează
orice nostalgie europeană
Cu Doina și Miorița
îmi tratez
orice junghi metafizic
Nu-mi pierd vremea
decât atunci când
n-am încotro
Punctele mele cardinale
sunt
Rusia America Dumnezeu și Franța
Dacă n-aș avea atâtea datorii
aș renunța
cu drag
la toți banii
Cu toate
că
nu-mi place
să recunosc
am prieteni
când
și
unde
nu mă aștept
Nevastă-mea
știe că-s gata oricând
și
mă lasă-n pace
Poezia
mai renunță
la
mine
Însă
eu nu renunț
niciodată
În rest
Cartea mea de vizită
rămâne

Shakespeare

Trăiască
România Mare

Costel Zăgan, EREZII DE-O CLIPĂ II